Teksten bij de uitgevoerde werken

Verbum bonum et suave	Wij bezingen dat goede en zoete woord,
personemus, illud Ave,	dat 'Ave'waardoor gij
per quod Christi fit conclave	het omhulsel van Christus werd,
virgo, mater, filia.	Maagd, moeder, dochter.
Per quod Ave salutata,	Met dit 'Ave' begroet,
mox concepit fecundata	ontving gij terstond, bevrucht,
virgo, David stirpe nata,	Maagd, geboren uit het geslacht David,
inter spinas lilia.	lelie tussen doornen.
Ave, veri Salomonis	Ave, moeder van de ware Salomon,
mater, vellus Gedeonis,	vacht van Gideon,
cuius magi tribus donis	wier kraambed de wijzen
laudant puerperium.	met drie gaven vereerden.
Ave, solem genuisti,	Ave, ge hebt de zon gebaard,
ave, prolem protulisti,	Ave, ge hebt een kind voortgebracht,
mundo lapso contulisti	aan een gevallen wereld
vitam et imperium.	hebt ge leven en macht gebracht.
Ave, sponsa verbi summi,	Ave, bruid van het zeer verheven Woord,
maris portus, signum dumi,	haven der zee, teken van de struik,
aromatum virga fumi,	geurige twijg,
angelorum domina.	heerseres over de engelen.
Supplicamus, nos emenda,	Wij smeken u, maak ons beter,
emendatos nos commenda	en eenmaal verbeterd, beveel ons aan
tuo nato, ad habenda	bij uw Zoon opdat wij krijgen
sempiterna gaudia.	de eeuwige vreugden.
Amen dicant omnia	Laat alles 'amen' zeggen.

O Virtus sapientiae

In deze votief antifoon bezingt Hildegard Sapientia, de Goddelijke Wijsheid. In Hildegard's visioenen wordt Sapientia vaak voorgesteld als een stralende vrouwenfiguur, maar hier heeft ze een abstractere gedaante. Als een werveldwind omringt ze alles wat leeft. Drie vleugels heeft ze: één vleugel vliegt omhoog naar de hemel, de tweede wordt door de aarde uitgezweet en de derde vliegt overal. De drie vleugels kunnen misschien worden opgevat als allegorie van de drie goddelijke Personen: de Vader in de hemel, de Zoon op aarde en de Heilige Geest die overal aanwezig is. Het woord 'sudat' dat gebruikt wordt bij de tweede vleugel is dan een evocatie van Christus in Gethsemane, die bloed zweette bij de gedachte aan zijn toekomstig lijden.

O virtus Sapientiae,
quae circuiens circuisti
comprehendendo omnia
in una via, quae habet vitam,
tres alas habens,
quarum una in altum volat,
et altera de terra sudat,
et tertia undique volat.
Laus tibi sit, sicut te decet,
O Sapientia.

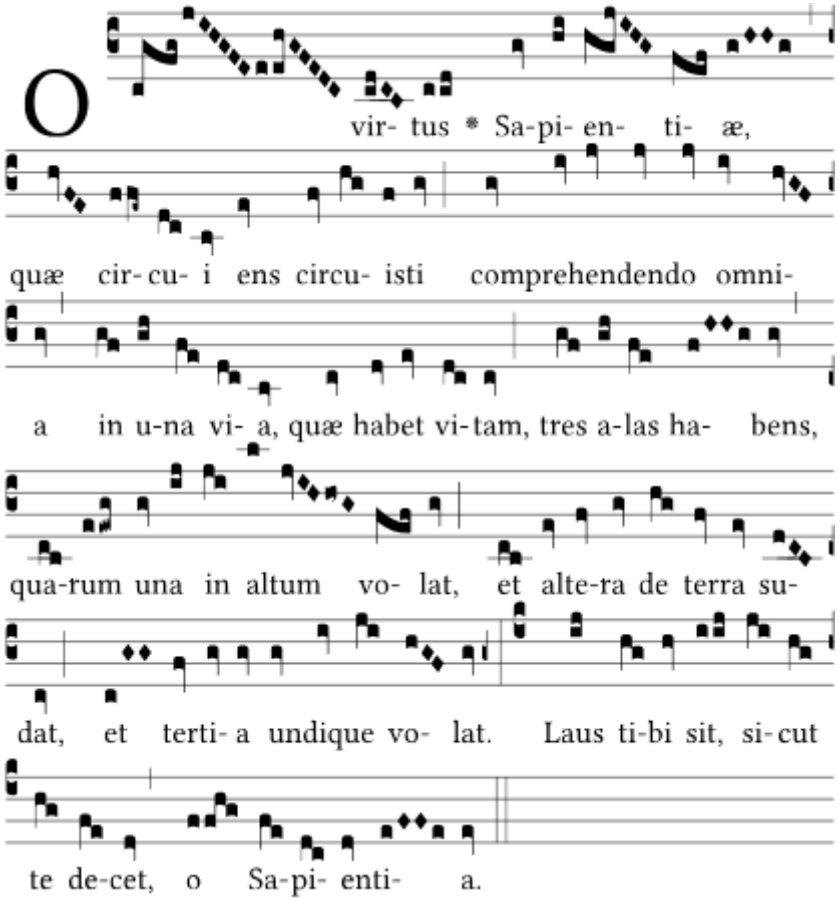

Voi ch' amate lo Criatore

Voi ch' amate lo Criatore,
ponete mente al meo dolore.

Ch' io son Maria co lo cor tristo,
la quale avea per figliuol Cristo:
la speme mia et dolce aquisto
fue crocifixo per li peccatori.

Figliuolo mio, persona bella,
manda consiglio alla poverella:
girònne laxa, taupinella,
k' agio perduto Cristo d'amore.

Capo bello et dilicato,
come ti vegio stare 'nkinato!
Li tuoi capelli di sangue intrecciati,
infin a la barba ne va i rrigore.

Chi mi consiglia? Chi m' aiuta?
La mia speranza aggio perduta;
in tant' angoscia l'anima è partuta
dal suo corpo pieno d'aulore.

Bocca bella et dilicata,
come ti vegio stare assetata!
Di fiele et d'aceto fosti abeverata;
trista et dolente dentr' al mio core.

Gij die de Schepper uw hart toedragen

Gij die de Schepper uw hart toedragen,
luistert goed naar mijn weeklagen.

Ik ben Maria, met hart zo mat,
die Christus als haar zoon eens had,
mijn hoop en 't zoet dat ik bezat,
voor de zondaars aan 't kruis geslagen.

Mijn zoon met uw zo schoon gelaat,
Zend deze arme vrouw uw raad,
die hier helaas ellendig gaat,
zonder mijn Christus, mijn behagen.

Hoofd zo schoon, met tedere wangen,
hoe zie ik u terneder hangen,
uw haar vol bloed als rode slangen,
die zich tot in uw baard zelfs wagen.

Wie geeft mij raad? Wie zal mij schoren?
Ik heb mijn ganse hoop verloren:
zijn ziel, vol pijn als nooit tevoren,
liet uit het geurig lijf zich jagen.

Mond zo schoon, die teder blonk,
ik zag u smachten naar een dronk!
Gal en edik was wat men u schonk;
mijn hart moet leed en treurnis dragen.

Ave, generosa, gloriosa et intacta puella;
tu, pupilla castitatis,
tu, materia sanctitatis,
que Deo placuit.

Nam hec superna infusio
in te fuit,
quod supernum verbum
in te carnem induit.

Tu, candidum lilium,
quod Deus ante omnen creaturam
inspexit.

O pulcherrima et dulcissima;
quam valde Deus in te delectabatur!
cum amplexionem caloris sui in te posuit
ita quod Filius eius de te lactatus est.

Venter enim tuus gaudium habuit,
cum omnis celestis symphonia de te
sonuit, quia, virgo, filium Dei portasti,
ubi castitas tua in Deo claruit.

Viscera tua gaudium habuerunt
sicut gramen super quod ros cadit
cum ei viriditatem infusit;
ut et in te factum est,
o Mater omnis gaudii.

Nunc omnis Ecclesia in gaudio rutilet
ac in symphonia sonet
propter dulcissimam Virginem
et laudabilem Mariam Dei genitricem.

Amen.

Wees gegroet, edelmoedige, roemrijke
maagd, jij kuise jonge vrouw,
moederschoot van de heiligheid,
die aan God behaagde.

Want die hemelse instroming
kwam in jou,
opdat het Woord
in jou vlees zou worden.

Jij, helderwitte lelie,
God heeft vóór elk ander schepsel jou
gezien.

O, schoonste en lieflijkste, hoezeer heeft
God zich in jou verblijd, met de omhelzing
van zijn warmte heeft Hij zichzelf in jou
gebracht, opdat zijn Zoon door jou
gezoogd zou worden.

Waarlijk, jouw schoot was zo vol vreugde,
dat alle hemelse muziek uit jou klonk,
omdat, Maagd, jij de Zoon van God droeg,
zodra jouw zuiverheid in God schitterde.

Jouw schoot verblijdde zich
zoals het gras waarop de dauw valt,
waarmee hem de groenkracht werd
ingegeven, zo geschiedde ook in jou
o, Moeder aller vreugden.

Moge nu de hele Kerk in vreugde
schitteren en moge zij uitbreken in
jubelzang vanwege de zoetste
en lovenswaardigste Maagd Maria,
Moeder van God.

Amen.

Mi quam een schoon geluit in mijnen oren
Mijn hert dat heeft hem op gerecht om vrolicheyt te horen.
Wye Ihesus stem wil nemen waer
Hi vint den vrede, dat weet voerwaer,
Die men nyet en mach verstoren.

Elke veers wedersanck:
O Jhesu, oversuete kindekyn,
Ic begeer u algeheel te zijn,
Ic en mach niet langer heten mijn.

Ic heb ghehoert van wonderliker saken:
Die alle dinck ghescapen heeft, hi wilde hem selven maken
En werden een teder kindekijn;
Die heer in also crancken schijn
So woude hy ons ghenaken.

O reine maget ende moeder gods vercoren,
Onse heil ende ewige salicheit, de is uut u geboren.
Wi sijn wel hooch mit u verblijt,
Want ghi een veynsterder genaden sijt,
Die lange was verloren.

Der engelen sanc was wonnentlic te horen,
Doe god als een cleyn kindekijn glorioselic weert geboren,
Met hoger claerheit ombevaen.
Dye moeder heeft hem gebeden aen,
Sijn duve, sijn uutverkoren.

Dat kindekijn heeft gescreyt met sinen ogen
Doe wert dat meechdelike hert moederlic bewogen;
Haer reine borsten boot si terstont
Dat kindekijn voer sinen heylighen mont
Met sueten mededoghen.

Wie ihesus min van binnen can ghesmaken,
zijn hert sat sal hem opengaen ende grote vruechde maken.
Want ihesus is altijt bereit
uut te storten zijn sueticheit,
als hem die reynen naken.

Ave Maria suete maecht
Gedenct mijns vrou ter lester noot
dat ghi die viant van my laecht
want u genaden sijn so groot.

Maria u lieve soete naem
U suver waerde reynicheit
Is mijnre harten seer bequaem
Ghi sijt mijn troest daert al an steit.

Ave Maria suete maecht.....

U lof ic niet volprisen en can
So ist wel recht dat ic des acht
Ghi hebt ghedragen sonder man
Den coninc die den hemel wracht.

Ave Maria suete maecht.....

O suverlike wijngaert ranc
Ghenoemt mit veelre namen scoen
Ontfanct mijn cleyn lof ende danc
Ende presenteer ter uwen soen

Ave Maria suete maecht.....

Leert hem een vrolic ghedicht
Ghi sijt sijn moeder het is u kint
Hi selt oic leren alte licht
Als hi daer uwen namen in vint

Ave Maria suete maecht.....

O gulden moeder ghecroent opt hoeft
O spieghel reyn ende onbesmit
In hemelrije sij di gheloeft
Daer ghi die hoghe vroechd besit.

Ave Maria suete maecht.....

Des willen wi alle vrolic sijn
Ende singhen ave domina
Een gloriose loue dijn
Ic singhe u voer singhet alle na.

Ave Maria suete maecht.